EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 16.7.2008
SEK(2008) 2119

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR

Medföljande dokument till

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ett miljömärkesprogram för gemenskapen

SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSANALYSEN

{KOM(2008) 401 slutlig}
{SEK(2008) 2118}

Sammanfattning

Enligt artikel 20 i förordningen om program för miljömärke[1], som har funnits sedan 1992, ska kommissionen se över programmet och föreslå lämpliga ändringar av förordningen.

Programmets övergripande mål är att uppmuntra hållbar produktion och konsumtion av produkter samt hållbart tillhandahållande av tjänster genom angivande av riktmärken för goda miljöprestanda. Miljömärkningen ska leda konsumenter till de produkter och tjänster som har uppnått dessa riktmärken jämfört med andra i samma kategori. Miljömärkningen måste också kunna användas som en integrerad och effektiv del av Europeiska kommissionens bredare politiska ramverk för hållbar konsumtion och produktion och kunna fungera smidigt tillsammans med andra instrument, som ”grön” offentlig upphandling, miljölednings- och miljörevisionsordningen samt direktivet om ekodesign.

Genomgången av miljömärkning och inledandet av konsekvensbedömningen startade i februari 2002 i och med att en storskalig undersökning av miljömärkning[2] inleddes. Parallellt med genomgången har flera samråd med aktörer ägt rum. Dessa samråd utmynnade i ett offentligt samråd på internet i början av 2006 som visade att det fanns starka önskemål om att ändra förordningen om miljömärkning. Av konsekvensbedömningen framgår att det nuvarande systemet inte uppnår målen, vilket beror på dålig medvetenhet om miljömärket och att industrin inte använder det i någon större utsträckning, till följd av att byråkrati och förvaltning upplevs som alltför betungande.

I denna konsekvensbedömning analyseras tre huvudsakliga alternativ eller makroalternativ: att fortsätta med nuvarande metoder, att fasa ut systemet, eller att ändra systemet. Inom det sistnämnda alternativet analyseras flera mikroalternativ och som därefter bedöms som ett åtgärdspaket som motsvarar de bästa ändringarna av systemet. Efter en analys av följderna föll valet på det sista alternativet. Följande åtgärdspaket föreslås därför för att ändra och förenkla systemet:

- Att utforma förordningen så att den bättre passar in i kommissionens åtgärder för hållbar produktion och konsumtion.
- Att utvidga miljömärkningens omfattning.
- Att vidta åtgärder för att uppmuntra harmonisering med andra miljömärkningssystem. Kriterierna för EU:s miljömärkning ska vara standard för andra miljömärken. Smidiga förfaranden för att anta kriterier som utvecklats inom nationella system för miljömärkning.
- Fler produktgrupper/snabbare utveckling av kriterier.
- Att införa en mall för kriteriedokument så att de blir mer användarvänliga.
- Att införa vägledning för ”grön” offentlig upphandling när kriterier utvecklas.
- Förenkling av förfarandena för bedömning och verifiering samt slopande av den årliga avgiften.
- Expertgenomgång för behöriga organ.

---

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1980/2000 av den 17 juli 2000 om ett reviderat gemenskapsprogram för tilldelning av miljömärke, (http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/pdf/regulation/001980_sv.pdf)

[2] http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/revision_en.htm

- Att förbättra marknadsföringen.

Om systemet förändras och förenklas kan det å ena sidan förväntas leda till att betydligt fler företag använder miljömärket, vilket innebär att fler miljömärkta varor kommer ut på marknaden och, å andra sidan, till att allt fler konsumenter känner till miljömärkta varor och kan tänka sig att köpa dem samt till att miljömärkta varor blir allt vanligare vid offentlig upphandling. Miljömärket kommer att vara bättre utformat för beslutsfattare, framför allt inom ramen för handlingsplanen för hållbar konsumtion och produktion. Det kommer vidare att vara ett värdefullt riktmärke och informationsverktyg i fråga om produkters och tjänsters miljöprestanda.

Hur systemet påverkar miljön och ekonomin beror på i vilken utsträckning miljömärkningen kommer att användas, vilket i sin tur bland annat beror på hur väl den kan samordnas med andra politiska instrument som syftar till att gynna innovation i fråga om produkternas miljöpåverkan under deras livslängd. Framtida åtgärder från kommissionens sida om hållbar konsumtion och produktion kommer att analysera hur olika produktinstrument kan användas på ett sammanhängande och samordnat sätt för att maximera hur de driver på innovation och ökar försäljningen av miljövänligare produkter. Eftersom miljömärkningen är en del av instrumentpaketet, måste dess påverkan bedömas som en del av det paketet.

Slutsatsen av den här konsekvensbedömningen blir att miljömärkningen, som frivilligt instrument, kan ge ekonomiska nettovinster för EU-ekonomin, och förbättra både konkurrenskraften och konkurrenssituationen. Miljömärkningen går därför hand i hand med marknaden och är, i sin förenklade utformning, ett bra exempel på ”bättre lagstiftning”.